

(“Narodne novine – međunarodni ugovori” broj 12. od 15.10.1993.)

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 23. stavka 3. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj 41/90, 8/91, 14/9t, 53A/92, 9/92 i 55/92), na sjednici održanoj dana 30. rujna 1993. godine, Vlada Republike Hrvatske donijela je

ODLUKU

o objavljivanju mnogostranih međunarodnih ugovora kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacija o sukcesiji

Notifikacijama o sukcesiji Republika Hrvatska stranka je, od 8. listopada 1991. sljedećih mnogostranih međunarodnih ugovora:

I.

... omissis ...

2. Bečka konvencija o sukcesiji država glede međunarodnih ugovora

(Beč, 23. kolovoza 1978.) Službeni list SFRJ, Međunarodni ugovori i drugi sporazumi broj 1/1980

... omissis ...

II.

Tekstovi mnogostranih međunarodnih ugovora iz točke I. ove Odluke, objavljeni u službenim glasilima država prednica, važe i primjenjuju se kao službeni tekstovi do objave službenih tekstova tih međunarodnih ugovora na hrvatskom jeziku u “Narodnim novinama - Međunarodni ugovori”.

III.

Službeni tekstovi međunarodnih ugovora iz točke I. ove Odluke, s izmjenama i dopunama koje su na snazi za Republiku Hrvatsku, objavit će se u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ove Odluke.

IV.

Ova Odluka stupa na snagu danom objave u "Narodnim novinama - Međunarodni ugovori".

Klasa:018-05/93-01/24

Urbroj:5030114-93-4

Zagreb, 30. rujna 1993.

Predsjednik
Nikica Valentić, v. r.

(“Narodne novine – međunarodni ugovori” broj 16. od 18.12.1993.)

MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA

Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju mnogostranih međunarodnih ugovora, kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacija o sukcesiji (“Narodne novine - Međunarodni ugovori”, broj 12/93), objavljuje se tekst Bečke konvencije o sukcesiji država glede međunarodnih ugovora.

Tekst na engleskom i hrvatskom jeziku glasi:

VIENNA CONVENTION ON SUCCESSION OF STATES IN RESPECT OF TREATIES

The States Parties to the present Convention,

Considering the profound transformation of the international community brought about by the decolonization process,

Considering also that other factors may lead to cases of succession of States in the future,

Convinced, in these circumstances, of the need for the codification and progressive development of the rules relating to succession of States in respect of treaties as a means for ensuring greater juridical security in international relations,

Noting that the principles of free consent, good faith and pacta sunt servanda are universally recognized,

Emphasizing that the consistent observance of general multilateral treaties which deal with the codification and progressive development of international law and those the object and purpose of which are of interest to the international community as a whole is of special importance for the strengthening of peace and international co-operation,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, such as the principles of the equal rights and self-determination of peoples, of the sovereign equality and independence of all States, of non-interference in the domestic affairs of States, of the prohibition of the threat or use of force, and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Recalling that respect for the territorial integrity and political independence of any State is required by the Charter of the United Nations,

Bearing in mind the provisions of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Bearing also in mind article 73 of that Convention,

Affirming that questions of the law of treaties other than those that may arise from a succession of States are governed by the relevant rules of international law, including those rules of customary international law which are embodied in the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Affirming that the rules of customary international law will continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

PART I - GENERAL PROVISIONS

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of treaties between States.

Article 2

Use of terms

1. For the purposes of the present Convention:

(a) “treaty” means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;

(b) “succession of States” means the replacement of one State by another in the responsibility for the international relations of territory;

(c) “predecessor State” means the State which has been replaced by another State on the occurrence of a succession of States;

(d) “successor State” means the State which has replaced another State on the occurrence of a succession of States;

(e) “date of the succession of States” means the date upon which the successor State replaced the predecessor State in the responsibility for the international relations of the territory to which the succession of States relates;

(f) “newly independent State” means a successor State the territory of which immediately before the date of the succession of States was a dependent territory for the international relations of which the predecessor State was responsible;

(g) “notification of succession” means in relation to a multilateral treaty any notification, however phrased or named, made by a successor State expressing its consent to be considered as bound by the treaty;

(h) “full powers” means in relation to notification of succession or any other notification under the present Convention a document emanating from the competent authority of a State designating a person or persons to represent the State for communicating the notification of succession or, as the case may be, the notification;

(i) “ratification”, “acceptance” and “approval” mean in each case the international act so named whereby a State establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

(j) “reservation” means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty or when making a notification of succession to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their application to that State;

(k) “contracting State” means a State which has consented to be bound by the treaty, whether or not the treaty has entered into force;

(l) “party” means a State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force;

(m) “other State party” means in relation to a successor State any party, other than the predecessor State, to a treaty in force at the date of a succession of States in respect of the territory to which that succession of States relates;

(n) “international organization” means an intergovernmental organization.

2. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in the internal law of any State.

Article 3

Cases not within the scope of the present Convention

The fact that the present Convention does not apply to the effects of a succession of States in respect of international agreements concluded between States and other subjects of international law or in respect of international agreements not in written form shall not affect:

(a) the application to such cases of any of the rules set forth in the present Convention to which they are subject under international law independently of the Convention;

(b) the application as between States of the present Convention to the effects of a succession of States in respect of international agreements to which other subjects of international law are also parties.

Article 4

Treaties constituting international organizations and treaties adopted within an international organization

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of:

(a) any treaty which is the constituent instrument of an international organization without prejudice to the rules concerning acquisition of membership and without prejudice to any other relevant rules of the organization;

(b) any treaty adopted within an international organization without prejudice to any relevant rules of the organization.

Article 5

Obligations imposed by international law independently of a treaty

The fact that a treaty is not considered to be in force in respect of a State by virtue of the application of the present Convention shall not in any way impair the duty of that State to fulfil any obligation embodied in the treaty to which it is subject under international law independently of the treaty.

Article 6

Cases of succession of States covered by the present Convention

The present Convention applies only to the effects of a succession of States occurring in conformity with international law and, in particular, the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 7

Temporal application of the present Convention

1. Without prejudice to the application of any of the rules set forth in the present Convention to which the effects of a succession of States would be subject under international law independently of the Convention, the Convention applies only in respect of a succession of States which has occurred after the entry into force of the Convention except as may be otherwise agreed.

2. A successor State may, at the time of expressing its consent to be bound by the present Convention or at any time thereafter, make a declaration that it will apply the provisions of the Convention in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other contracting State or State Party to the Convention which makes a declaration accepting the declaration of the successor State. Upon the entry into force of the Convention as between the States making the declarations or upon the making of the declaration of acceptance, whichever occurs later, the provisions of the Convention shall apply to the effects of the succession of States as from the date of that succession of States.

3. A successor State may at the time of signing or of expressing its consent to be bound by the present Convention make a declaration that it will apply the provisions of the Convention provisionally in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other signatory or contracting State which makes a declaration accepting the declaration of the successor State; upon the making of the declaration of acceptance, those provisions shall apply provisionally to the effects of the succession of States as between those two States as from the date of that succession of State.

4. Any declaration made in accordance with paragraph 2 or 3 shall be contained in a written notification communicated to the depositary, who shall inform the Parties and the States entitled to become Parties to the present Convention of the communication to him of that notification and of its terms.

Article 8

Agreements for the devolution of treaty obligations or rights from a predecessor State to a successor State

1. The obligations or rights of a predecessor State under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State towards other States parties to those treaties by reason only of the fact that the predecessor State and the successor State have concluded an agreement providing that such obligations or rights shall devolve upon the successor State.

2. Notwithstanding the conclusion of such an agreement, the effects of a succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 9

Unilateral declaration by a successor State regarding treaties of the predecessor State

1. Obligations or rights under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State or of other States parties to those treaties by reason only of the fact that the successor State has made a unilateral declaration providing for the continuance in force of the treaties in respect of its territory.

2. In such a case, the effects of the succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 10

Treaties providing for the participation of a successor State

1. When a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall have the option to consider itself a party to the treaty, it may notify its succession in respect of the treaty in conformity with the provisions of the treaty or, failing any such provisions, in conformity with the provisions of the present Convention.

2. If a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall be considered as a party to the treaty, that provision takes effect as such only if the successor State accepts in writing to be so considered.

3. In cases falling under paragraph 1 or 2, a successor State which establishes its consent to be a party to the treaty is considered as a party from the date of the succession of States unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed.

Article 11

Boundary regimes

A succession of States does not as such affect:

- (a) a boundary established by a treaty; or
- (b) obligations and rights established by a treaty and relating to the regime of a boundary.

Article 12

Other territorial regimes

1. A succession of States does not as such affect:

(a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question;

(b) rights established by a treaty for the benefit of any territory and relating to the use, or to restrictions upon the use, of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question.

2. A succession of States does not as such affect:

(a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and considered as attaching to that territory;

(b) rights established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, and considered as attaching to that territory.

3. The provisions of the present article do not apply to treaty obligations of the predecessor State providing for the establishment of foreign military bases on the territory to which the succession of States relates.

Article 13

The present Convention and permanent sovereignty over natural wealth and resources

Nothing in the present Convention shall affect the principles of international law affirming the permanent sovereignty of every people and every State over its natural wealth and resources.

Article 14

Questions relating to the validity of a treaty

Nothing in the present Convention shall be considered as prejudging in any respect any question relating to the validity of a treaty.

PART II - SUCCESSION IN RESPECT OF PART OF TERRITORY

Article 15

Succession in respect of part of territory

When part of the territory of a State, or when any territory for the international relations of which a State is responsible, not being part of the territory of that State, becomes part of the territory of another State:

(a) treaties of the predecessor State cease to be in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States; and

(b) treaties of the successor State are in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States, unless it appears from the treaty or is otherwise

established that the application of the treaty to that territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

PART III - NEWLY INDEPENDENT STATES

Section 1 - GENERAL RULE

Article 16

Position in respect of the treaties of the predecessor State

A newly independent State is not bound to maintain in force, or to become a party to, any treaty by reason only of the fact that at the date of the succession of States the treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

Section 2 - MULTILATERAL TREATIES

Article 17

Participation in treaties in force at the date of the succession of States

1. Subject to paragraphs 2 and 3, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to any multilateral treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties, the newly independent State may establish its status as a party to the treaty only with such consent.

Article 18

Participation in treaties not in force at the date of the succession of States

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may become a party or a contracting State to the treaty only with such consent.

5. When a treaty provides that a specified number of contracting States shall be necessary for its entry into force, a newly independent State which establishes its status as a contracting State to the treaty under paragraph 1 shall be counted as a contracting State for the purpose of that provision unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established.

Article 19

Participation in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 3 and 4, if before the date of the succession of States the predecessor State signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and by the signature intended that the treaty should extend to the territory to which the succession of States relates, the newly independent State

may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. For the purpose of paragraph 1, unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, the signature by the predecessor State of a treaty is considered to express the intention that the treaty should extend to the entire territory for the international relations of which the predecessor State was responsible.

3. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reasons of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may become a party or a contracting State to the treaty only with such consent.

Article 20 Reservations

1. When a newly independent State establishes its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty by a notification of succession under article 17 or 18, it shall be considered as maintaining any reservation to that treaty which was applicable at the date of the succession of States in respect of the territory to which the succession of States relates unless, when making the notification of succession, it express a contrary intention or formulates a reservation which relates to the same subject-matter as that reservation.

2. When making a notification of succession establishing its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty under article 17 or 18, a newly independent State may formulate a reservation unless the reservation is one the formulation of which would be excluded by the provisions of sub-paragraph (a), (b) or (c) of article 19 of the Vienna Convention on the Law of Treaties.

3. When a newly independent State formulates a reservation in conformity with paragraph 2, the rules set out in articles 20 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties apply in respect of that reservation.

Article 21

Consent to be bound by part of a treaty and choice between differing provisions

1. When making a notification of succession under article 17 or 18 establishing its status as a party or contracting State to a multilateral treaty, a newly independent State may, if the treaty so permits, express its consent to be bound by part of the treaty or make a choice between differing provisions under the conditions laid down in the treaty for expressing such consent or making such choice.

2. A newly independent State may also exercise, under the same conditions as the other parties or contracting States, any right provided for in the treaty to withdraw or modify any consent expressed or choice made by itself or by the predecessor State in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. If the newly independent State does not in conformity with paragraph 1 express its consent or make a choice, or in conformity with paragraph 2 withdraw or modify the consent or choice of the predecessor State, it shall be considered as maintaining:

(a) the consent of the predecessor State, in conformity with the treaty, to be bound, in respect of the territory to which the succession of States relates, by part of that treaty; or

(b) the choice of the predecessor State, in conformity with the treaty, between differing provisions in the application of the treaty in respect of the territory to which the succession of State relates.

Article 22 Notification of succession

1. A notification of succession in respect of a multilateral treaty under article 17 or 18 shall be made in writing.

2. If the notification of succession is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister of Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification of succession shall:

(a) be transmitted by the newly independent State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;

(b) be considered to be made by the newly independent State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification of succession or any communication made in connection therewith by the newly independent State.

5. Subject to the provisions of the treaty, the notification of succession or the communication made in connection therewith shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

Article 23

Effects of a notification of succession

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 17 or article 18, paragraph 2, shall be considered a party to the treaty from the date of the succession of States or from the date of entry into force of the treaty, whichever is the later date.

2. Nevertheless, the operation of the treaty shall be considered as suspended as between the newly independent State and the other parties to the treaty until the date of making of the notification of succession except in so far as that treaty may be applied provisionally in accordance with article 27 or as may be otherwise agreed.

3. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 18, paragraph 1, shall be considered a contracting State to the treaty from the date on which the notification of succession is made.

Section 3 - BILATERAL TREATIES

Article 24

Conditions under which a treaty is considered as being in force in the case of a succession of States

1. A bilateral treaty which at the date of a succession of State was in force in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as being in force between a newly independent State and the other State party when:

(a) they expressly so agree; or

(b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

2. A treaty considered as being in force under paragraph 1 applies in the relations between the newly independent State and the other State party from the date of the succession of States, unless a different intention appears from their agreement or is otherwise established.

Article 25

The position as between the predecessor State and the newly independent State

A treaty which under article 24 is considered as being in force between a newly independent State and the other State party is not by reason only of that fact to be considered as being in force also in the relations between the predecessor State and the newly independent State.

Article 26

Termination, suspension of operation or amendment of the treaty as between the predecessor State and the other State party

1. When under article 24 a treaty is considered as being in force between a newly independent State and the other State party, the treaty:

(a) does not cease to be in force between them by reason only of the fact that it has subsequently been terminated as between the predecessor State and the other State party;

(b) is not suspended in operation as between them by reason only of the fact that it has subsequently been suspended in operation as between the predecessor State and the other State party;

(c) is not amended as between them by reason only of the fact that it has subsequently been amended as between the predecessor State and the other State party.

2. The fact that a treaty has been terminated or, as the case may be, suspended in operation as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the treaty from being considered to be in force or, as the case may be, in operation as between the newly independent State and the other State party if it is established in accordance with article 24 that they so agreed.

3. The fact that a treaty has been amended as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the unamended treaty from being considered to be in force under article 24 as between the newly independent State and the other State party, unless it is established that they intended the treaty as amended to apply between them.

Section 4 - PROVISIONAL APPLICATION

Article 27

Multilateral treaties

1. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any party which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

2. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the parties to such provisional application is required.

3. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty not yet in force was being applied provisionally in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should continue to be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any contracting State which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

4. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the contracting States to such continued provisional application is required.

5. Paragraphs 1 to 4 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 28

Bilateral treaties

A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force or was being provisionally applied in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as applying provisionally between the newly independent State and the other State concerned when:

(a) they expressly so agree; or

(b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

Article 29

Termination of provisional application

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 may be terminated:

(a) by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the party or contracting State provisionally applying the treaty and the expiration of the notice; or

(b) in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, by reasonable notice of termination given by the newly independent State or all of the parties or, as the case may be, all of the contracting States and the expiration of the notice.

2. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a bilateral treaty under article 28 may be terminated by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the other State concerned and the expiration of the notice.

3. Unless the treaty provides for a shorter period for its termination or it is otherwise agreed, reasonable notice of termination shall be twelve months' notice from the date on which it is received by the other State or States provisionally applying the treaty.

4. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 shall be terminated if the newly independent State gives notice of its intention not to become a party to the treaty.

Section 5 - NEWLY INDEPENDENT STATES FORMED FROM TWO OR MORE TERRITORIES

Article 30

Newly independent States formed from two or more territories

1. Articles 16 to 29 apply in the case of a newly independent State formed from two or more territories.

2. When a newly independent State formed from two or more territories is considered as or becomes a party to a treaty by virtue of article 17, 18 or 24 and at the date of the succession of States the treaty was in force, or consent to be bound had been given, in respect of one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of that State unless:

(a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;

(b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the notification of succession is restricted to the territory in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of States, or in respect of which consent to be bound by the treaty had been given prior to that date;

(c) in the case of a multilateral treaty falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree; or

(d) in the case of a bilateral treaty, the newly independent State and the other State concerned otherwise agree.

3. When a newly independent State formed from two or more territories becomes a party to a multilateral treaty under article 19 and by the signature or signatures of the predecessor State or States it had been intended that the treaty should extend to one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of the newly independent State unless:

(a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;

(b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 19, paragraph 4, the ratification, acceptance or approval of the treaty is restricted to the territory or territories to which it was intended that the treaty should extend; or

(c) in the case of a multilateral treaty falling under article 19, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree.

PART IV - UNITING AND SEPARATION OF STATES

Article 31

Effects of a uniting of States in respect of treaties in force at the date of the succession of States

1. When two or more States unite and so form one successor State, any treaty in force at the date of the succession of States in respect of any of them continues in force in respect of the successor State unless:

(a) the successor State and the other State party or States parties otherwise agree; or

(b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

2. Any treaty continuing in force in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of States unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State makes a notification that the treaty shall apply in respect of its entire territory;

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and the other States parties otherwise agree; or

(c) in the case of a bilateral treaty, the successor State and the other State party otherwise agree.

3. Paragraph 2 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 32

Effects of a uniting of States in respect of treaties not in force at the date of the succession of States

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 31 may, by making a notification, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, any of the predecessor States was a contracting State to the treaty.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 31 may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if, at that date, any of the predecessor States was a contracting State to the treaty.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

5. Any treaty to which the successor State becomes a contracting State or a party in conformity with paragraph 1 or 2 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which consent to be bound by the treaty had been given prior to the date of the succession of States unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State indicates in its notification made under paragraph 1 or 2 that the treaty shall apply in respect of its entire territory; or

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

6. Paragraph 5 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 33

Effects of a uniting of States in respect of treaties signed by a predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraph 2 and 3, if before the date of the succession of States one of the predecessor States had signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval, a successor State falling under article 31 may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting state to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

4. Any treaty to which the successor State becomes a party or a contracting State in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was signed by one of the predecessor States unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State when ratifying, accepting or approving the treaty gives notice that the treaty shall apply in respect of its entire territory; or

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

5. Paragraph 4 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 34

Succession of States in cases of separation of parts of a State

1. When a part or parts of the territory of a State separate to form one or more States, whether or not the predecessor State continues to exist:

(a) any treaty in force at the date of the succession of States in respect of the entire territory of the predecessor State continues in force in respect of each successor State so formed;

(b) any treaty in force at the date of the succession of States in respect only of that part of the territory of the predecessor State which has become a successor State continues in force in respect of that successor State alone.

2. Paragraph 1 does not apply if:

(a) the States concerned otherwise agree; or

(b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 35

Position if a State continues after separation of part of its territory

When, after separation of any part of the territory of a State, the predecessor State continues to exist, any treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the predecessor State continues in force in respect of its remaining territory unless:

(a) the States concerned otherwise agree;

(b) it is established that the treaty related only to the territory which has separated from the predecessor State; or

(c) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the predecessor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 36

Participation in treaties not in force at the date of the succession of States in cases of separation of parts of a State

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at that date the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 37

Participation in cases of separation of parts of a State in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States the predecessor State had signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and the treaty, if it had been in force at that date, would have applied in respect of the territory to which the succession of States relates, a

successor State falling under article 34, paragraph 1, may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 38 Notifications

1. Any notification under articles 31, 32 or 36 shall be made in writing.

2. If the notification is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification shall:

(a) be transmitted by the successor State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;

(b) be considered to be made by the successor State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification or any communication made in connection therewith by the successor State.

5. Subject to the provisions of the treaty, such notification or communication shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

PART V - MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 39

Cases of State responsibility and outbreak of hostilities

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to the effects of a succession of States in respect of a treaty from the international responsibility of a State or from the outbreak of hostilities between States.

Article 40

Cases of military occupation

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to a treaty from the military occupation of a territory.

PART VI - SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 41

Consultation and negotiation

If a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they shall, upon the request of any of them, seek to resolve it by a process of consultation and negotiation.

Article 42

Conciliation

If the dispute is not resolved within six months of the date on which the request referred to in article 41 has been made, any party to the dispute may submit it to the conciliation procedure specified in the Annex to the present Convention by submitting a request to that effect to the Secretary-General of the United Nations and informing the other party or parties to the dispute of the request.

Article 43

Judicial settlement and arbitration

Any State at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto or at any time thereafter, may, by notification to the depositary, declare that, where a dispute has not been resolved by the application of the procedures referred to in articles 41 and 42, that dispute may be submitted for a decision to the International Court of Justice by a written application of any party to the dispute, or in the alternative to arbitration, provided that the other party to the dispute has made a like declaration.

Article 44

Settlement by common consent

Notwithstanding articles 41, 42 and 43, if a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more parties to the Convention, they may by common consent agree to submit it to the International Court of Justice, or to arbitration, or to any other appropriate procedure for the settlement of disputes.

Article 45

Other provisions in force for the settlement of disputes

Nothing in articles 41 to 44 shall affect the rights or obligations of the Parties to the present Convention under any provisions in force binding them with regard to the settlement of disputes.

PART VII - FINAL PROVISIONS

Article 46

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 28 February 1979 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 31 August 1979, at United Nations Headquarters in New York.

Article 47

Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 48

Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 49

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 50

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE at Vienna, this twenty-third day of August, one thousand nine hundred and seventy-eight.

ANNEX

1. A list of conciliators consisting of qualified jurists shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. To this end, every State which is a Member of the United Nations or a Party to the present Convention shall be invited to nominate two conciliators, and the names of the persons so nominated shall constitute the list. The term of a conciliator, including that of any conciliator nominated to fill a casual vacancy, shall be five years and may be renewed. A conciliator whose term expires shall continue to fulfil any function for which he shall have been chosen under the following paragraph.

2. When a request has been made to the Secretary-General under article 42, the Secretary-General shall bring the dispute before a conciliation commission constituted as follows:

The State or States constituting one of the parties to the dispute shall appoint:

(a) one conciliator of the nationality of that State or of one of those States, who may or may not be chosen from the list referred to in paragraph 1; and

(b) one conciliator not of the nationality of that State or of any of those States, who shall be chosen from the list.

The State or States constituting the other party to the dispute shall appoint two conciliators in the same way. The four conciliators chosen by the parties shall be appointed within sixty days following the date on which the Secretary-General receives the request.

The four conciliators shall, within sixty days following the date of the appointment of the last of them, appoint a fifth conciliator chosen from the list, who shall be chairman.

If the appointment of the chairman or of any of the other conciliators has not been made within the period prescribed above for such appointment, it shall be made by the Secretary-General within sixty days following the expiry of that period. The appointment of the chairman may be made by the Secretary-General either from the list or from the membership of the International Law Commission. Any of the periods within which appointments must be made may be extended by agreement between the parties to the dispute.

Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

3. The Conciliation Commission shall decide its own procedure. The Commission, with the consent of the parties to the dispute, may invite any Party to the present Convention to submit to it its views orally or in writing. Decisions and recommendations of the Commission shall be made by a majority vote of the five members.

4. The Commission may draw the attention of the parties to the dispute to any measures which might facilitate an amicable settlement.

5. The Commission shall hear the parties, examine the claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement of the dispute.

6. The Commission shall report within twelve months of its constitution. Its report shall be deposited with the Secretary-General and transmitted to the parties to the dispute. The report of the Commission, including any conclusions stated therein regarding the facts or questions of law, shall not be binding upon the parties and it shall have no other character than that of recommendations submitted for the consideration of the parties in order to facilitate an amicable settlement of the dispute.

7. The Secretary-General shall provide the Commission with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Commission shall be borne by the United Nations.

BEČKA KONVENCIJA O SUKCESIJI DRŽAVA GLEDE MEĐUNARODNIH UGOVORA

Države stranke ove Konvencije,

uzimajući u obzir da je proces dekolonizacije izazvao duboke promjene u međunarodnoj zajednici, uzimajući također u obzir da bi i drugi čimbenici mogli ubuduće dovesti do sukcesije država, uvjereni, u tim okolnostima, u potrebu kodifikacije i progresivnog razvoja pravila o sukcesiji država glede ugovora kao sredstva radi jamčenja veće pravne sigurnosti u međunarodnim odnosima, konstatirajući da su načela slobodnog pristanka, dobre vjere i pacta sunt servanda opće priznata, ističući da je dosljedno poštovanje općih mnogostranih ugovora o kodifikaciji i progresivnom razvoju međunarodnog prava te onih za čiji je predmet i svrhu zainteresirana cjelokupna međunarodna zajednica osobito važno za jačanje mira i međunarodne suradnje, svjesne načela međunarodnog prava utjelovljenih u Povelji Ujedinjenih naroda, kao što su načela ravnopravnosti i samoodređenja naroda, suverene jednakosti i nezavisnosti svih država, nemiješanja u unutrašnje poslove Države, zabrane prijetnje silom ili upotrebe sile te općeg i stvarnog poštovanja prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve,

podsjecajući da Povelja Ujedinjenih naroda zahtijeva poštovanje teritorijalne cjelovitosti i političke nezavisnosti svake države,
imajući na umu odredbe Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora iz 1969,
imajući također na umu članak 73. te Konvencije, potvrđujući da su pitanja prava ugovora, osim onih koja mogu proizići iz sukcesije država, uređena mjerodavnim pravilima međunarodnog prava, uključujući ona pravila običajnoga međunarodnog prava koja su utjelovljena u Bečkoj konvenciji o pravu međunarodnih ugovora iz 1969,
potvrđujući da će pravila međunarodnog običajnog prava i nadalje uređivati pitanja koja nisu riješena odredbama ove Konvencije,
sporazumjele su se kako slijedi:

DIO I. - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Domašaj ove Konvencije

Ova se Konvencija primjenjuje na učinke sukcesije država glede ugovora između država.

Članak 2.

Upotreba izraza

1. U svrhe ove Konvencije:

a) "ugovor" znači međunarodni sporazum koji je u pismenom obliku sklopljen između država i uređen međunarodnim pravom, bilo da je sadržan u jedinstvenoj ispravi ili u dvjema ili u više međusobno povezanih isprava i bez obzira na njegov poseban naziv;

b) "sukcesija država" znači zamjenu jedne države drugom što se tiče odgovornosti za međunarodne odnose nekog područja;

c) "država prednica" znači državu koju je prilikom sukcesije država zamijenila druga država;

d) "država sljednica," znači državu koju je prilikom sukcesije država zamijenila druga država;

e) "dan sukcesije država" znači datum kad je država sljednica zamijenila državu prednicu što se tiče odgovornosti za međunarodne odnose područja na koje se odnosi sukcesija država;

f) "novonastala nezavisna država" znači državu sljednicu čije je područje, neposredno prije dana sukcesije država, bilo ovisno područje za čije je međunarodne odnose bila odgovorna država prednica;

g) "notifikacija o sukcesiji" znači notifikaciju, bez obzira na to kako je sastavljena ili nazvana, koju u odnosu na mnogostrani ugovor izvršava država sljednica i kojom izražava svoj pristanak da bude smatrana vezanom tim ugovorom;

h) "punomoć" znači, u odnosu na notifikaciju o sukcesiji ili na svaku drugu notifikaciju na temelju ove Konvencije, ispravu koju izdaje nadležni organ neke države i kojom se određuju jedna ili više osoba da zastupaju tu državu radi priopćenja notifikacije o sukcesiji ili notifikacije, ovisno o slučaju;

i) "ratifikacija", "prihvat" i "odobrenje" znače, ovisno o slučaju, tako nazvani međunarodni čin kojim država na međunarodnom planu daje svoj pristanak da bude vezana ugovorom;

j) "rezerva" znači jednostranu izjavu, bez obzira na to kako je sastavljena ili nazvana, koju država daje prilikom potpisivanja, ratifikacije, prihvata ili odobrenja ugovora, ili prilikom pristupa ili notifikacije o sukcesiji ugovoru, a kojom se želi isključiti ili izmijeniti pravni učinak nekih odredaba tog ugovora u njihovoj primjeni na tu državu;

k) "država ugovornica," znači državu koja je pristala da bude vezana ugovorom, bez obzira na to je li taj ugovor stupio na snagu ili nije;

i) "stranka" znači državu koja je pristala da bude vezana ugovorom i za koju je taj ugovor na snazi;

m) "druga država stranka" znači, u odnosu na državu sljednicu, bilo koju, osim države prednice, stranku ugovora koji je na dan sukcesije država na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država;

n) "međunarodna organizacija" znači međuvladinu organizaciju.

2. Odredbe stavka 1. o upotrebi izraza u ovoj Konvenciji ne diraju u upotrebu tih izraza niti u smisao što im ga se može dati u unutrašnjem pravu bilo koje države.

Članak 3.

Slučajevi koji nisu obuhvaćeni ovom Konvencijom

Činjenica što se ova Konvencija ne primjenjuje na učinke sukcesije država glede međunarodnih sporazuma sklopljenih između država i drugih subjekata međunarodnog prava, niti glede međunarodnih sporazuma koji nisu sklopljeni u pismenom obliku, nije na štetu:

a) primjene na te slučajeve svih pravila izloženih u ovoj Konvenciji kojima su podvrgnuti prema međunarodnom pravu neovisno o Konvenciji;

b) primjene, između država, ove Konvencije na učinke sukcesije država glede međunarodnih sporazuma kojih su također stranke drugi subjekti međunarodnog prava.

Članak 4.

Ugovori koji su ustavni akti međunarodnih organizacija i ugovori usvojeni u krilu neke međunarodne organizacije

Ova se Konvencija primjenjuje na učinke sukcesije država glede:

a) svakog ugovora koji je ustavni akt neke međunarodne organizacije, ne dirajući pravila o stjecanju svojstva člana i ne dirajući druga mjerodavna pravila dotične organizacije;

b) svakog ugovora usvojenog u krilu neke međunarodne organizacije, ne dirajući mjerodavna pravila dotične organizacije.

Članak 5.

Obveze koje nameće međunarodno pravo neovisno o ugovoru

Činjenica što se ne smatra da je ugovor na snazi za neku državu na temelju ove Konvencije ni na koji način ne utječe na dužnost te Države da ispunjava svaku obvezu sadržanu u ugovoru, kojoj je podvrgnuta prema međunarodnom pravu neovisno o tom ugovoru.

Članak 6.

Slučajevi sukcesije država obuhvaćeni ovom Konvencijom

Ova se Konvencija primjenjuje jedino na učinke sukcesije država koja se zbiva u skladu s međunarodnim pravom i, posebice, s načelima međunarodnog prava utjelovljenima u Povelji Ujedinjenih naroda.

Članak 7.

Vremenska primjena ove Konvencije

1. Ne dirajući u primjenu pravila izloženih u ovoj Konvenciji kojima bi učinci sukcesije država bili podvrgnuti prema međunarodnom pravu neovisno o Konvenciji, ona se primjenjuje jedino na sukcesiju država koja se zbila nakon stupanja Konvencije na snagu, osim ako je drukčije ugovoreno.

2. Prilikom izražavanja pristanka da bude vezana ovom Konvencijom ili u bilo koje doba kasnije, država sljednica može dati izjavu da će, u odnosu na svaku drugu državu ugovornicu ili državu stranku Konvencije koja bude dala izjavu o prihvatu izjave države sljednice, primijeniti odredbe Konvencije na vlastitu sukcesiju država koja se zbila prije stupanja Konvencije na snagu. Čim Konvencija stupi na snagu između država koje su dale takvu izjavu ili čim bude dana izjava o prihvatu, ako je dana kasnije, odredbe Konvencije primjenjivat će se na učinke sukcesije država od dana te sukcesije.

3. Prilikom potpisivanja ove Konvencije ili izražavanja pristanka da njome bude vezana, država sljednica može dati izjavu da će, u odnosu na svaku državu potpisnicu ili ugovornicu koja bude dala izjavu o prihvatu izjave države sljednice, privremeno primjenjivati odredbe Konvencije na vlastitu sukcesiju država koja se zbila prije stupanja Konvencije na snagu; čim izjava o prihvatu bude dana, te će se odredbe između tih dviju država privremeno primjenjivati na učinke sukcesije država od dana te sukcesije.

4. Svaka izjava dana u skladu sa stavkom 2. ili 3. mora biti sadržana u pismenoj notifikaciji priopćenoj depozitaru, koji će obavijestiti stranke i države koje imaju pravo postati stranke ove Konvencije o primitku priopćenja te notifikacije i o njezinu sadržaju.

Članak 8.

Sporazumi o prijenosu ugovornih obveza ili prava sa države prednice na državu sljednicu

1. Obveze ili prava države prednice što se temelje na ugovorima koji su na dan sukcesije država na snazi za neko područje ne postaju obveze ili prava države sljednice, niti drugih država stranaka tih ugovora, samom činjenicom što su država prednica i država sljednica sklopile sporazum koji određuje da se te obveze ili ta prava prenose na državu sljednicu.

2. Bez obzira na sklapanje takvog sporazuma, učinci sukcesije država na ugovore koji su na dan te sukcesije bili na snazi za dotično područje uređuju se ovom Konvencijom.

Članak 9

Jednostrana izjava države sljednice o ugovorima države prednice

1. Obveze i prava što se temelje na ugovorima koji su na dan sukcesije država na snazi za neko područje ne postaju obveze ili prava države sljednice, niti drugih država stranaka tih ugovora, samom činjenicom što je država sljednica dala jednostranu izjavu koja predviđa ostajanje ugovora na snazi za njezino područje.

2. U takvom se slučaju učinci sukcesije država na ugovore koji su na dan te sukcesije bili na snazi za dotično područje uređuju ovom Konvencijom.

Članak 10.

Ugovori koji predviđaju sudjelovanje države sljednice

1. Kad ugovor određuje da će, u slučaju sukcesije država, država sljednica imati mogućnosti da se smatra strankom tog ugovora, ta država može notificirati svoju sukcesiju glede ugovora u skladu s odredbama tog ugovora ili, u nedostatku takvih odredaba, u skladu s odredbama ove Konvencije.

2. Ako ugovor određuje da će se, u slučaju sukcesije država, država sljednica smatrati strankom tog ugovora, ta odredba kao takva djeluje samo ako država sljednica izrijekom, u pismenom obliku, to prihvati.

3. U slučajevima iz stavka 1. ili 2. država sljednica koja daje pristanak da bude stranka ugovora smatra se strankom od dana sukcesije država, osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno.

Članak 11.

Režim granica

Sukcesija država kao takva ne utječe:

- a) na granicu ustanovljenu ugovorom; niti
- b) na obveze i prava ustanovljena ugovorom, a koja se odnose na režim granice.

Članak 12.

Drugi režimi područja

1. Sukcesija država kao takva ne utječe:

a) na obveze koje se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe nekog područja i koje su ustanovljene ugovorom u korist bilo kojeg područja neke strane države, a koje se smatraju vezanim uz dotično područje;

b) na prava, ustanovljena ugovorom u korist nekog područja, koja se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe bilo kojeg područja neke strane države, a koje se smatraju vezanim uz dotično područje.

2. Sukcesija država kao takva ne utječe:

a) na obveze koje se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe nekog područja i koje su ustanovljene ugovorom u korist skupine država ili svih država, a koje se smatraju vezanim uz to područje;

b) na prava, ustanovljena ugovorom u korist skupine država ili svih država, koja se odnose na upotrebu ili ograničenje upotrebe nekog područja, a koja se smatraju vezanim uz to područje.

3. Odredbe ovoga Članka ne primjenjuju se na ugovorne obveze države prednice kojima se predviđa uspostava stranih vojnih baza na području na koje se odnosi sukcesija država.

Članak 13.

Ova Konvencija i trajna suverenost nad prirodnim bogatstvima i izvorima

Ništa u ovoj Konvenciji nije na štetu načela međunarodnog prava kojima se potvrđuje trajna suverenost svakog naroda i svake države nad svojim prirodnim bogatstvima i izvorima.

Članak 14.

Pitanja koja se odnose na valjanost ugovora

Smatra se da ništa u ovoj Konvenciji ni u čemu ne dira u bilo koje pitanje koje se odnosi na valjanost ugovora.

Članak 15.

Sukcesija glede dijela područja

Kada dio područja neke države ili kada bilo koje područje za čije je međunarodne odnose odgovorna neka država, a koje nije dio područja te države, postane dio područja druge države:

a) ugovori države prednice prestaju biti na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država od dana sukcesije država; i

b) ugovori države sljednice na snazi su za područje na koje se odnosi sukcesija država od dana sukcesije država, osim ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na to područje bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

DIO III. - NOVONASTALE NEZAVISNE DRŽAVE

Odjeljak 1. - OPĆE PRAVILO

Članak 16.

Položaj u odnosu na ugovore države prednice

Novonastala nezavisna država nije dužna zadržati ugovor na snazi niti postati stranka ugovora zbog same činjenice što je na dan sukcesije država taj ugovor bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država.

Odjeljak 2. - MNOGOSTRANI UGOVORI

Članak 17.

Sudjelovanje u ugovorima koji su na snazi na dan sukcesije država

1. Uz rezervu stavaka 2. i 3., novonastala nezavisna država može notifikacijom o sukcesiji steći svojstvo stranke svakoga mnogostranog ugovora koji je na dan sukcesije država bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

3. Ako se, na temelju ugovora ili zbog ograničenog broja država pregovarateljica te zbog predmeta i svrhe ugovora, smatra da sudjelovanje u ugovoru svake druge države zahtijeva pristanak svih stranaka, novonastala nezavisna država može steći svojstvo stranke tog ugovora samo uz takav pristanak.

Članak 18.

Sudjelovanje u ugovorima koji nisu na snazi na dan sukcesije država

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4., novonastala nezavisna država može notifikacijom o sukcesiji steći svojstvo države ugovornice mnogostranog ugovora koji nije na snazi ako je, na dan sukcesije država, država prednica bila država ugovornica glede područja na koje se odnosi ta sukcesija država.

2. Uz rezervu stavaka 3. i 4., novonastala nezavisna država može notifikacijom o sukcesiji steći svojstvo stranke mnogostranog ugovora koji stupa na snagu nakon dana sukcesije država ako je, na dan sukcesije država, država prednica bila država ugovornica glede područja na koje se odnosi ta sukcesija država.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako se, na temelju ugovora ili zbog ograničenog broja država pregovarateljica te zbog predmeta i svrhe ugovora, smatra da sudjelovanje u ugovoru svake druge države zahtijeva pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica, novonastala nezavisna država može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz takav pristanak.

5. Kad ugovor određuje da je za njegovo stupanje na snagu potreban određeni broj država ugovornica, novonastala nezavisna država koja stječe svojstvo države ugovornice tog ugovora na temelju stavka 1. uzima se u svrhu te odredbe kao država ugovornica, osim ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi drukčija namjera.

Članak 19.

Sudjelovanje u ugovorima koje je država prednica potpisala uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4., ako je država prednica, prije dana sukcesije država, potpisala mnogostrani ugovor uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja i ako je pri tome njezina namjera bila da se tim ugovorom obuhvati područje na koje se odnosi sukcesija država, novonastala nezavisna država može ratificirati, prihvatiti ili odobriti ugovor kao da ga je potpisala i može tako postati stranka ili država ugovornica tog ugovora.

2. U svrhu stavka 1., osim ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi drukčija namjera, smatra se da država prednica potpisivanjem ugovora izražava namjeru da se tim ugovorom obuhvati čitavo područje za čije je međunarodne odnose država prednica bila odgovorna.

3. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako se, na temelju ugovora ili zbog ograničenog broja država pregovarateljica te zbog predmeta i svrhe ugovora, smatra da sudjelovanje u ugovoru svake druge države zahtijeva pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica, novonastala nezavisna država može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz takav pristanak.

Članak 20.

Rezerve

1. Kad novonastala nezavisna država, notifikacijom o sukcesiji na temelju članka 17. ili 18., stekne svojstvo stranke ili države ugovornice mnogostranog ugovora, smatra se da zadržava svaku rezervu na taj ugovor koja se na dan sukcesije država primjenjivala na područje na koje se odnosi sukcesija država, osim ako prilikom izvršenja notifikacije o sukcesiji izrazi suprotnu namjeru ili stavi rezervu koja se odnosi na isti predmet kao spomenuta rezerva.

2. Prilikom izvršenja notifikacije o sukcesiji kojom stječe svojstvo stranke ili države ugovornice mnogostranog ugovora na temelju članka 17. ili 18., novonastala nezavisna država može staviti rezervu, osim ako je ta rezerva jedna od onih čije bi stavljanje bilo isključeno odredbama točaka a), b) ili c) članka 19. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora.

3. Kad novonastala nezavisna država stavi rezervu sukladno stavku 2., odredbe izložene u člancima 20. do 23. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora primjenjuju se na tu rezervu.

Članak 21.

Pristanak novonastale nezavisne države da bude vezana dijelom ugovora i izbor između različitih odredaba

1. Prilikom izvršenja notifikacije o sukcesiji na temelju članka 17. ili 18., kojom stječe svojstvo stranke ili države ugovornice mnogostranog ugovora, novonastala nezavisna država može, ako to ugovor dopušta, izraziti svoj pristanak da bude vezana dijelom ugovora ili izvršiti izbor između različitih odredaba, pod uvjetima navedenim u tom ugovoru za izražavanje takvog pristanka ili vršenje takvog izbora.

2. Novonastala nezavisna država također može, pod istim uvjetima kao ostale stranke ili države ugovornice, vršiti sva prava predviđena ugovorom što se tiče povlačenja ili preinake svakog izraženog pristanka ili izvršenog izbora što su ga ona ili država prednica izvršile glede područja na koje se odnosi sukcesija država.

3. Ako novonastala nezavisna država ne izrazi svoj pristanak ili ne izvrši izbor sukladno stavku 1., ili ne povuče ili ne preinači pristanak ili izbor države prednice sukladno stavku 2., smatra se da zadržava:

a) pristanak države prednice, sukladno ugovoru, da glede područja na koje se odnosi sukcesija država bude vezana dijelom tog ugovora; ili

b) izbor države prednice, sukladno ugovoru, između različitih odredaba radi primjene tog ugovora na područje na koje se odnosi sukcesija država.

Članak 22.

Notifikacija o sukcesiji

1. Notifikacija o sukcesiji glede mnogostranog ugovora na temelju članka 17. ili 18. mora se izvršiti u pismenom obliku.

2. Ako notifikaciju o sukcesiji nije potpisao državni glavar, šef vlade ili ministar vanjskih poslova, predstavnika države koja je priopćuje može se pozvati da podnese svoju punomoć.

3. Ako ugovor ne određuje drukčije:

a) notifikaciju o sukcesiji novonastala nezavisna država dostavlja depozitaru ili, ako nema depozitara, strankama ili državama ugovornicama;

b) smatra se da je novonastala nezavisna država izvršila notifikaciju o sukcesiji na dan kad ju je depozitar primio ili, ako nema depozitara, na dan kad su je primile sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice.

4. Stavak 3. ne utječe ni na koju dužnost depozitara, ustanovljenu ugovorom ili na drugi način, da stranke ili države ugovornice obavijesti o notifikaciji o sukcesiji ili o bilo kojem priopćenju što ga s tim u svezi izvrši novonastala nezavisna država.

5. Uz rezervu odredaba ugovora, smatra se da je notifikaciju o sukcesiji ili priopćenje s tim u svezi država kojoj je namijenjeno primila tek kad je depozitar obavijesti.

Članak 23.

Učinci notifikacije o sukcesiji

1. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, novonastala nezavisna država koja izvrši notifikaciju o sukcesiji na temelju članka 17. ili stavka 2. članka 18. smatra se strankom ugovora od dana sukcesije država ili od dana stupanja ugovora na snagu, ako je taj datum kasniji.

2. Međutim, primjena ugovora između novonastale nezavisne države i ostalih stranaka ugovora smatrat će se suspendiranom do dana izvršenja notifikacije o sukcesiji, osim ako se taj ugovor može privremeno primjenjivati u skladu s člankom 27. ili ako je drukčije ugovoreno.

3. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, novonastala nezavisna država koja izvrši notifikaciju o sukcesiji na temelju stavka 1. članka 18. smatra se državom ugovornicom tog ugovora od dana kad je notifikacija o sukcesiji izvršena.

Odjeljak 3. - DVOSTRANI UGOVORI

Članak 24.

Uvjeti pod kojima se smatra da je ugovor na snazi u slučaju sukcesije država

1. Smatra se da je dvostrani ugovor, koji je na dan sukcesije država bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država, na snazi između novonastale nezavisne države i druge stranke:

a) ako su se one izrijekom tako sporazumjele; ili

b) ako na temelju njihova ponašanja treba smatrati da su se tako sporazumjele.

2. Ugovor za koji se smatra da je na snazi na temelju stavka 1. primjenjuje se između novonastale nezavisne države i druge države stranke od dana sukcesije država, osim ako iz njihova sporazuma proistječe ili se na drugi način ustanovi drukčija namjera.

Članak 25.

Odnos između države prednice i novonastale nezavisne države

Ugovor za koji se, na temelju članka 24., smatra da je na snazi između novonastale nezavisne države i druge države stranke ne može se zbog same te činjenice smatrati da je također na snazi između države prednice i novonastale nezavisne države .

Članak 26.

Prestanak, suspenzija primjene ili izmjena ugovora između države prednice i druge države stranke

1. Kad se, na temelju članka 24., smatra da je ugovor na snazi između novonastale nezavisne države i druge države stranke:

a) taj ugovor ne prestaje biti na snazi između njih zbog same činjenice njegova naknadnog prestanka između države prednice i te druge države stranke;

b) primjena tog ugovora nije između njih suspendirana zbog same činjenice što je naknadno suspendirana između države prednice i te druge države stranke;

c) taj ugovor nije između njih izmijenjen zbog same činjenice što je naknadno izmijenjen između države prednice i te druge države stranke.

2. Činjenica da je ugovor prestao ili, ovisno o slučaju, da je njegova primjena suspendirana između države prednice i druge države stranke nakon dana sukcesije država ne priječi da se za taj ugovor smatra da je na snazi ili, ovisno o slučaju, da se primjenjuje između novonastale nezavisne države i druge države stranke ako se, u skladu s člankom 24., ustanovi da su se one tako sporazumjele.

3. Činjenica da je ugovor izmijenjen između države prednice i druge države stranke nakon dana sukcesije država ne priječi da se za neizmijenjeni ugovor smatra da je, na temelju članka 24., na snazi između novonastale nezavisne države i druge države stranke, osim ako se ustanovi da su međusobno namjeravale primjenjivati izmijenjeni ugovor.

Odjeljak 4. - PRIVREMENA PRIMJENA

Članak 27.

Mnogostrani ugovori

1. Ako je na dan sukcesije država mnogostrani ugovor bio na snazi za područje na koje se odnosi sukcesija država i ako novonastala nezavisna država priopći svoju namjeru da se ugovor privremeno primjenjuje na njezino područje, taj se ugovor privremeno primjenjuje između novonastale nezavisne države i svake stranke koja na to izriječom pristane ili za koju, na temelju njezina ponašanja, treba smatrati da je pristala.

2. Međutim, ako se radi o ugovoru koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., za takvu se privremenu mjeru zahtijeva pristanak svih stranaka.

3. Ako se na dan sukcesije država mnogostrani ugovor koji još nije na snazi privremeno primjenjivao na područje na koje se odnosi sukcesija država i ako novonastala nezavisna država priopći svoju namjeru da se taj ugovor i dalje privremeno primjenjuje na njezino područje, taj se ugovor privremeno primjenjuje između novonastale nezavisne države i svake države ugovornice koja na to izriječom pristane ili za koju, na temelju njezina ponašanja, treba smatrati da je pristala.

4. Međutim, ako se radi o ugovoru koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., za takvu se privremenu primjenu zahtijeva pristanak svih država ugovornica.

5. Stavci 1. do 4. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na novonastalu nezavisnu državu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 28.

Dvostrani ugovori

Smatra se da se dvostrani ugovor, koji je na dan sukcesije država bio na snazi ili se privremeno primjenjivao glede područja na koje se odnosi sukcesija država, privremeno primjenjuje između novonastale nezavisne države i druge zainteresirane države:

- a) ako su se one izriječom tako sporazumjele; ili
- b) ako na temelju njihova ponašanja treba smatrati da su se tako sporazumjele.

Članak 29.

Prestanak privremene primjene

1. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, privremena primjena mnogostranog ugovora sukladno članku 27. može prestati:

- a) prethodnim priopćenjem o prestanku što ga u razumnom roku daje novonastala nezavisna država, ili stranka ili država ugovornica koja privremeno primjenjuje ugovor, i to nakon isteka tog roka; ili
- b) u slučaju ugovora koji pripada kategorij spomenutoj u stavku 3. članka 17., prethodnim priopćenjem o prestanku što ga u razumnom roku daje novonastala nezavisna država, ili sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države stranke, i to nakon isteka tog roka.

2. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, privremena primjena dvostranog ugovora sukladno članku 28. može prestati prethodnim priopćenjem o prestanku što ga u razumnom roku daje novonastala nezavisna država ili druga zainteresirana država, i to nakon isteka tog roka.

3. Osim ako ugovor predviđa kraći rok za svoj prestanak ili je drukčije ugovoreno, razuman rok za prestanak iznosi dvanaest mjeseci od dana kad je prethodno priopćenje primljeno od druge države ili od drugih država koje privremeno primjenjuju taj ugovor.

4. Osim ako ugovor određuje drukčije ili je drukčije ugovoreno, privremena primjena mnogostranog ugovora sukladno članku 27. prestaje ako novonastala nezavisna država priopći svoju namjeru da ne postane stranka tog ugovora.

Odjeljak 5. - NOVONASTALE NEZAVISNE DRŽAVE STVORENE OD DVA ILI VIŠE PODRUČJA

Članak 30.

Novonastale nezavisne države stvorene od dva ili više područja

1. Članci 16. do 29. primjenjuju se u slučaju novonastale nezavisne države stvorene od dva ili više područja.

2. Kad se novonastala nezavisna država stvorena od dva ili više područja smatra strankom ugovora ili postane stranka ugovora na temelju članka 17., 18. ili 24. i ako je na dan sukcesije država ugovor bio na snazi ili ako je bio dan pristanak na vezanost ugovorom glede jednog ili više, ali ne svih dotičnih područja, taj se ugovor primjenjuje na čitavo područje te države, osim:

a) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja;

b) ako je, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne potpada pod stavak 3. članka 17. ili pod stavak 4. članka 18, notifikacija o sukcesiji ograničena na područje za koje je taj ugovor bio na snazi na dan sukcesije država ili glede kojega je pristanak na vezanost ugovorom dan prije toga datuma;

c) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji potpada pod stavak 3. članka 17. ili pod stavak 4. članka 18., novonastala nezavisna država i ostale države stranke ili, ovisno o slučaju, ostale države ugovornice drukčije sporazumiju; ili

d) ako se, u slučaju dvostranog ugovora, novonastala nezavisna država i druga zainteresirana država drukčije sporazumiju.

3. Kad novonastala nezavisna država stvorena od dva ili više područja postane stranka mnogostranog ugovora na temelju članka 19. i ako je potpisom države prednice ili država prednica izražena namjera da se ugovorom obuhvati jedno ili više, ali ne sva područja, taj se ugovor primjenjuje na čitavo područje novonastale nezavisne države, osim:

a) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja;

b) ako su, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne potpada pod stavak 4. članka 19., ratifikacija, prihvrat ili odobrenje ugovora ograničeni na područje ili područja koja se tim ugovorom namjeravalo obuhvatiti; ili

c) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji potpada pod stavak 4. članka 19, novonastala nezavisna država i ostale države stranke ili, ovisno o slučaju, ostale države ugovornice drukčije sporazumiju.

DIO IV. - UJEDINJENJE I ODVAJANJE DRŽAVA

Članak 31.

Učinci ujedinjenja država na ugovore koji su na snazi na dan sukcesije država

1. Kad se dvije ili više država ujedine i tako stvore jednu državu sljednicu, svaki ugovor koji je na dan sukcesije država bio na snazi za bilo koju od njih ostaje na snazi za državu sljednicu, osim:

a) ako se država sljednica i druga država stranka ili druge države stranke drukčije sporazumiju;

b) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

2. Ugovor koji ostane na snazi sukladno stavku 1. primjenjuje se samo na dio područja države sljednice za koji je taj ugovor bio na snazi na dan sukcesije država, osim:

a) ako, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica izvrši notifikaciju o tome da se taj ugovor primjenjuje na čitavo njezino područje;

b) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica i ostale države stranke drukčije sporazumiju; ili

c) ako se, u slučaju dvostranog ugovora, država sljednica i druga država stranka drukčije sporazumiju.

3. Točka a) stavka 2. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje države sljednice bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 32.

Učinci ujedinjenja država na ugovore koji nisu na snazi na dan sukcesije država

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4., država sljednica na koju se odnosi članak 31. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo države ugovornice mnogostranog ugovora koji nije na snazi ako je bilo koja od država prednica, na dan sukcesije država, bila stranka tog ugovora.

2. Uz rezervu stavaka 3. i 4., država sljednica na koju se odnosi članak 31. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo stranke mnogostranog ugovora koji stupa na snagu nakon dana sukcesije država ako je bilo koja od država prednica, toga dana, bila država ugovornica tog ugovora.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica može steći svojstvo stranke ili države ugovornice tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

5. Ugovor kojega država sljednica postane država ugovornica ili stranka na temelju stavka 1. ili 2. primjenjuje se samo na dio područja države sljednice za koji je pristanak na vezanost tim ugovorom bio dan prije dana sukcesije država, osim:

a) ako, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica u svojoj notifikaciji, izvršenoj na temelju stavka 1. ili 2., naznači da se taj ugovor primjenjuje na čitavo njezino područje; ili

b) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica i sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice drukčije sporazumiju.

6. Točka a) stavka 5. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje države sljednice bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 33.

Učinci ujedinjenja država na ugovore koje je država prednica potpisala uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja

1. Uz rezervu stavaka 2. i 3., ako je jedna od država prednica, prije dana sukcesije država, potpisala mnogostrani ugovor uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja, država sljednica na koju se odnosi članak 31. može ratificirati, prihvatiti ili odobriti taj ugovor kao da ga je potpisala i može tako postati stranka ili država ugovornica tog ugovora.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

3. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

4. Ugovor kojega država sljednica postane stranka ili država ugovornica na temelju stavka 1. primjenjuje se samo na dio područja države sljednice glede kojega je taj ugovor potpisala jedna od država prednica, osim:

a) ako, u slučaju mnogostranog ugovora koji ne pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica prilikom ratifikacije, prihvata ili odobrenja ugovora priopći da se taj ugovor primjenjuje na čitavo njezino područje; ili

b) ako se, u slučaju mnogostranog ugovora koji pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica i sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice drukčije sporazumiju.

5. Točka a) stavka 4. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na čitavo područje države sljednice bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 34.

Sukcesija država u slučaju odvajanja dijelova države

1. Kad se jedan ili više dijelova područja neke države odvoji da bi stvorili jednu ili više država, bez obzira na to da li država prednica i dalje postoji:

a) svaki ugovor koji je na dan sukcesije država bio na snazi za čitavo područje države prednice ostaje na snazi za svaku tako stvorenu državu sljednicu;

b) svaki ugovor koji je na dan sukcesije država bio na snazi samo za onaj dio područja države prednice koji je postao državu sljednicu ostaje na snazi samo za tu državu sljednicu.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se:

a) ako se zainteresirane države drukčije sporazumiju; ili

b) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 35.

Slučaj države koja i dalje postoji nakon odvajanja dijela njezina područja

Kad, nakon odvajanja bilo kojega dijela područja neke države, država prednica i dalje postoji, svaki ugovor koji je na dan sukcesije bio na snazi za državu prednicu ostaje na snazi za ostatak njezina područja, osim:

- a) ako se zainteresirane države drukčije sporazumiju; ili
- b) ako se ustanovi da se taj ugovor odnosi samo na područje koje se odvojilo od države prednice; ili
- c) ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu prednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

Članak 36.

Sudjelovanje u ugovorima koji nisu na snazi na dan sukcesije država u slučaju odvajanja dijelova države

1. Uz rezervu stavaka 3. i 4., država sljednica na koju se odnosi stavak 1. članka 34. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo države ugovornice mnogostranog ugovora koji nije na snazi ako je država prednica, na dan sukcesije država, bila država ugovornica tog ugovora glede područja na koje se odnosi sukcesija država.

2. Uz rezervu stavaka 3. i 4., država sljednica na koju se odnosi stavak 1. članka 34. može, notifikacijom u tu svrhu, steći svojstvo stranke mnogostranog ugovora koji stupa na snagu nakon dana sukcesije država ako je država prednica, toga dana, bila država ugovornica tog ugovora glede područja na koje se odnosi sukcesija država.

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

4. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica može steći svojstvo stranke ili države ugovornice tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

Članak 37.

Sudjelovanje, u slučaju odvajanja dijelova države, u ugovorima koje je država prednica potpisala uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja

1. Uz rezervu stavaka 2. i 3., ako je država prednica, prije dana sukcesije država, potpisala mnogostrani ugovor uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja i ako bi se ugovor, da je toga dana bio na snazi, primjenjivao na područje na koje se odnosi sukcesija država, država sljednica na koju se odnosi stavak 1. članka 34. može ratificirati, prihvatiti ili odobriti taj ugovor kao da ga je potpisala i može tako postati stranka ili država ugovornica tog ugovora.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako iz ugovora proistječe ili se na drugi način ustanovi da bi primjena ugovora na državu sljednicu bila inkompatibilna s predmetom i svrhom tog ugovora ili da bi korjenito izmijenila uvjete njegova izvršenja.

3. Ako ugovor pripada kategoriji spomenutoj u stavku 3. članka 17., država sljednica može postati stranka ili država ugovornica tog ugovora samo uz pristanak svih stranaka ili svih država ugovornica.

Članak 38.

Notifikacije

1. Svaka se notifikacija na temelju članka 31., 32. ili 36. mora izvršiti u pismenom obliku.

2. Ako notifikaciju nije potpisao državni glavar, šef vlade ili ministar vanjskih poslova, predstavnika države koja je priopćuje može se pozvati da podnese svoju punomoć.

3. Ako ugovor ne određuje drukčije:

a) notifikaciju država sljednica dostavlja depozitaru ili, ako nema depozitara, strankama ili državama ugovornicama;

b) smatra se da je država sljednica izvršila notifikaciju na dan kad ju je depozitar primio ili, ako nema depozitara, na dan kad su je primile sve stranke ili, ovisno o slučaju, sve države ugovornice.

4. Stavak 3. ne utječe ni na koju dužnost depozitara, ustanovljenu ugovorom ili na drugi način, da stranke ili države ugovornice obavijesti o notifikaciji ili o bilo kojem priopćenju što ga s tim u svezi izvrši država sljednica.

5. Uz rezervu odredaba ugovora, smatra se da je takvu notifikaciju ili priopćenje država kojoj su namijenjeni primila tek kad je depozitar obavijesti.

DIO V. - RAZNE ODREDBE

Članak 39.

Slučajevi odgovornosti države ili izbijanja neprijateljstava

Odredbe ove Konvencije ne diraju ni u jedno pitanje koje bi, što se tiče učinaka sukcesije država glede ugovora, moglo proizići iz međunarodne odgovornosti države ili iz izbijanja neprijateljstava između država.

Članak 40.

Slučaj vojne okupacije

Odredbe ove Konvencije ne diraju ni u jedno pitanje koje bi što se tiče ugovora moglo proizići iz vojne okupacije nekog područja.

DIO VI - RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 41.

Konzultacije i pregovori

Ako između dviju ili više stranaka ove Konvencije nastane spor o primjeni ili tumačenju Konvencije, te će ga stranke, na zahtjev bilo koje od njih, nastojati riješiti konzultacijama i pregovorima.

Članak 42.

Mirenje

Ako se spor ne riješi u roku šest mjeseci od dana kad je podnesen zahtjev spomenut u članku 41., svaka ga stranka spora može podvrgnuti postupku mirenja navedenom u Prilogu ovoj Konvenciji, podnošenjem u tu svrhu zahtjeva glavnom tajniku Ujedinjenih naroda i obavještavajući drugu stranku spora ili druge stranke spora o tom zahtjevu.

Članak 43.

Sudsko rješavanje i arbitraža

Prilikom potpisivanja ili ratifikacije ove Konvencije, ili prilikom pristupa Konvenciji ili kasnije u svako doba, svaka država može, ako se spor ne riješi primjenom postupaka naznačenih u člancima 41. i 42., notifikacijom depozitaru izjaviti da se taj spor može, tužbom koju podnese bilo koja stranka spora, podvrgnuti na rješavanje Međunarodnom sudu ili arbitraži, pod uvjetom da je i druga stranka spora dala istovrsnu izjavu.

Članak 44.

Suglasno rješavanje

Neovisno o člancima 41., 42. i 43., ako između dviju ili više stranaka ove Konvencije nastane spor o tumačenju ili primjeni Konvencije, one mogu suglasno odlučiti da ga podvrgnu Međunarodnom sudu ili arbitraži, ili bilo kojem drugom prikladnom postupku rješavanja sporova.

Članak 45.

Druge odredbe o rješavanju sporova koje su na snazi

Ništa u člancima 41. do 44. nije na štetu prava ili obveza stranaka ove Konvencije prema svakoj odredbi koja je između njih na snazi, a koja se tiče rješavanja sporova.

DIO VII. - ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Potpisivanje

Ova će Konvencija biti otvorena za potpisivanje svim državama do 28. veljače 1979. u Saveznom ministarstvu vanjskih poslova Republike Austrije, a zatim, do 31. kolovoza 1979., u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku.

Članak 47.
Ratifikacija

Ova Konvencija podliježe ratifikaciji. Isprave o ratifikaciji polažu se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 48.
Pristupanje

Ova Konvencija ostaje otvorena za pristupanje svakoj državi. Isprave o pristupu polažu se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 49.
Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetoga dana od datuma polaganja petnaeste isprave o ratifikaciji ili pristupu.

2. Za svaku državu koja ratificira Konvenciju ili joj pristupi nakon polaganja petnaeste isprave o ratifikaciji ili pristupu, Konvencija stupa na snagu tridesetoga dana nakon što ta država položi svoju ispravu o ratifikaciji ili pristupu.

Članak 50
Vjerodostojni tekstovi

Izvornik ove Konvencije, koje su arapski, engleski, francuski, kineski, ruski i španjolski tekst jednako vjerodostojni, položiti će se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

U POTVRDU TOGA su potpisani opunomoćenici, propisno ovlaštene od svojih odnosnih vlada, potpisali ovu Konvenciju.

SASTAVLIENO u Beču, dvadeset trećega kolovoza tisuću devetsto sedamdeset osme.

PRILOG

1. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda sastavlja i vodi popis miritelja kojeg čine kvalificirani pravnici. U tu svrhu, svaka je država članica Ujedinjenih naroda ili stranka ove Konvencije pozvana da odredi dva miritelja i imena tako određenih osoba čine popis. Mandat miritelja, uključujući one koji su određeni da popune slučajno ispražnjeno mjesto, traje pet godina i može se obnoviti. Miritelji čiji mandat istječe nastaviti će obavljati svoje funkcije, za koje će biti odabrani sukladno slijedećem stavku.

2. Kad se zahtjev podnese glavnom tajniku na temelju članka 42., glavni tajnik iznosi spor pred komisiju za mirenje, koja se sastavlja ovako:

Država ili države koje su jedna stranka spora imenuju:

a) jednog miritelja koji je državljanin te ili jedne od tih država, s popisa navedenog u stavku 1. ili iz reda drugih osoba;

b) jednog miritelja koji nije državljanin te ili jedne od tih država, s popisa.

Država ili države koje su druga stranka spora imenuju dva miritelja na isti način. Četiri miritelja koje su stranke odabrale moraju biti imenovani u roku šezdeset dana od datuma kad glavni tajnik primi zahtjev.

U roku šezdeset dana od datuma posljednjeg imenovanja četiri miritelja imenuju s popisa petoga, koji će biti predsjedatelj.

Ako se imenovanje predsjedatelja ili nekog od ostalih miritelja ne obavi u gore propisanom roku za to imenovanje, izvršiti će ga glavni tajnik unutar šezdeset dana od proteka tog roka. Glavni tajnik može za predsjedatelja imenovati bilo osobu s popisa ili nekog člana Komisije za međunarodno pravo. Svaki rok u kojemu se imenovanje mora izvršiti može se produžiti uz suglasnost stranaka spora.

Svako se ispražnjeno mjesto mora popuniti na način propisan za prvo imenovanje.

3. Komisija za mirenje sama propisuje svoj postupak. Komisija, uz pristanak stranaka spora, može pozvati svaku stranku ugovora da joj usmeno ili pismeno iznese svoje stajalište. Odluke i preporuke Komisije donose se većinom glasova njezinih pet članova.

4. Komisija može upozoriti stranke spora na svaku mjeru koja bi mogla olakšati prijateljsko rješenje.

5. Komisija saslušava stranke, razmatra zahtjeve i prigovore te daje prijedloge strankama kako bi se postiglo prijateljsko rješenje spora.

6. Komisija podnosi izvještaj u roku dvanaest mjeseci od njezina osnivanja. Taj se izvještaj polaže kod glavnog tajnika i dostavlja strankama spora. Izvještaj Komisije, uključujući sve zaključke glede činjenica i pravnih pitanja koji su u njemu sadržani, ne veže stranke i samo je iznošenje preporuka, koje se podnose strankama na razmatranje radi olakšavanja prijateljskog rješenja spora.

7. Glavni tajnik pruža Komisiji pomoć i olakšice koje su joj potrebne. Troškove Komisije snose Ujedinjeni narodi.